

Pražská plynárenská, a.s.
Národní 37
110 00 Praha 1 – Nové Město

Žadatel:

Mgr. Et Mgr. Jakub Michálek
dat. narození: 6.2.1989
bytem: Bořivojova 108, Praha 3

ČÍSLO JEDNACÍ
03/2020

VYŘIZUJE/LINKA
JUDr. Eliška Marciniková, Ph.D.

MÍSTO/DATUM
V Praze dne 08.12.2020

DATOVOU SCHRÁNKOU: [4memzkm](#)

ROZHODNUTÍ o žádosti o poskytnutí informací

Pražská plynárenská, a.s. (dále jen „**povinný subjekt**“), příslušný jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**InfZ**“), rozhodl v souladu s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) InfZ, ve spojení s ustanovením § 8a InfZ, o žádosti pana Mgr. Et Mgr. Jakuba Michálka, dat. narození 6.2.1989, bytem Bořivojova 108, Praha 3 (dále jen „**žadatel**“), o poskytnutí následujících informací podle InfZ, takto:

- I.   *Bod I. žádosti se zčásti odmítá a zčásti se žádané informace poskytují.***

K bodu ad I. žádosti:

Rozpis všech nákladů vzniklých v roce 2017 v koncernu Pražská plynárenská, a.s. ve prospěch Ing. Pavla Janečka (např. odměna a podíl na zisku v Pražské plynárenské, a.s. a v jí ovládaných obchodních společnostech, plnění z uzavřených smluv apod.)

Informace v souhrnné podobě týkající se všech členů představenstva povinného subjektu již byly žadateli poskytnuty spolu s rozhodnutím povinného subjektu z 9. října 2020 (informace již byly poskytnuty i spolu s dřívějším rozhodnutím). Poskytnutí informace se co do rozsahu a podoby odlišovalo od podané žádosti, proto povinný subjekt formuloval výrok tohoto rozhodnutí jako částečné odmítnutí.

Povinný subjekt především poskytl žadateli informaci o celkovém plnění vyplaceném v roce 2017 všem členům představenstva, a to v členění na pravidelnou odměnu a na podíl na zisku. Povinný subjekt dále seznámil žadatele se schvalovacími a kontrolními procesy týkajícími se odměňování a upozornil jej na povinnost dále nakládat s poskytnutými informacemi v souladu s právními předpisy, zejména s předpisy týkajícími se ochrany osobních údajů a ochrany osobnosti.

Odůvodnění k rozsahu a podobě poskytnutých informací:

Povinný subjekt v daném případě konstatoval **existenci konfliktu práva subjektu osobních údajů na ochranu osobních údajů a žadatelova práva na informace**, a proto provedl test proporcionality mezi těmito dvěma právy, a to již ve svých předchozích rozhodnutích týkajících se předmětné žádosti. S ohledem na stanovisko Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolacího orgánu nyní povinný subjekt doplňuje svou argumentaci k provedenému testu proporcionality.

Předem povinný subjekt opakuje, že vzal v úvahu vyjádření osob, které by v tomto případě mohly být dotčeny sdělením informací. Všechny dotčené osoby vyslovily svůj nesouhlas, někteří pak připustili, že by byli srozuměni s poskytnutím souhrnných údajů.

Povinný subjekt rovněž setrvává na svých východiscích pro hodnocení testu proporcionality uvedených v jeho dřívějším rozhodnutí z 20. července 2020: „Zcela v souladu s rozhodnutím ÚOOÚ bylo ze strany povinného subjektu posouzeno, v jaké konkrétní podobě (tj. v jakém rozsahu a v jaké formě) bude požadovaná informace žadateli poskytnuta, aby bylo v co nejmenší možné míře zasaženo do práva na ochranu osobních údajů dotčené osoby, a zároveň aby měla informace pro žadatele dostačující informační hodnotu.

ÚOOÚ se sám ve svém posledním rozhodnutí v této věci zmiňuje o případné možnosti poskytnutí požadovaných informací k odměnám „v souhrnu vrcholného managementu“. Tato část odůvodnění rozhodnutí ÚOOÚ proto byla ze strany povinného subjektu rovněž zohledněna a brána v potaz jako legitimní možnost postupu pro případ, kdy by jiné varianty nebyly s ohledem na nutnost ochrany soukromí a osobních údajů dotčené osoby přijatelné.

Povinný subjekt zároveň při svém rozhodování zohlednil veřejně dostupné rozhodnutí ÚOOÚ ve věci Českého rozhlasu (<https://www.uoou.cz/uoou-k-nbsp-poskytnuti-informaci-o-nbsp-platech-reditelu-ceskeho-rozhlasu/d-42516>) a potvrzení anonymizovaného přístupu k poskytnutí informací o odměnách.

Pražská plynárenská, a. s., zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 2337

V případě zde řešené žádosti však nebylo možné využít pouze anonymizaci osobních údajů, neboť dotazy žadatele cílí pouze a jmenovitě na osobu předsedy představenstva Ing. Pavla Janečka a pouhou anonymizací údajů by se tedy nezamezilo nežádoucímu zásahu do jeho osobnostních práv.

S ohledem na vše výše uvedené proto byla zvolena tato forma poskytnutí informací, tj. poskytnutí informací k odměnám v souhrnu vrcholného managementu – představenstva povinného subjektu v roce 2017.

Bylo tak rozhodnuto i s ohledem na vyjádření dotčených osob, neboť s ohledem na konflikt více protichůdných zájmů byla tato podoba informace shledána jako jediná přijatelná možnost, jak informace o odměnách poskytnout a zároveň co nejméně zasáhnout do soukromí a dalších osobnostních práv dotčených osob.

Závěrem jen pro úplnost, co se týče části tohoto bodu žádosti, v níž se hovoří o odměnách či podílu na zisku ve společnostech ovládaných ze strany Pražské plynárenské, a.s. Tyto informace povinný subjekt poskytnout objektivně nemůže, neboť se netýkají jeho činnosti.“

Jelikož ÚOOÚ vytkl ve svém zrušujícím rozhodnutí povinnému subjektu, že argumentaci k rozsahu a podobě poskytnutých informací nepodal ve struktuře určené Ústavním soudem např. v nálezu sp. zn. 4/94 z 12. 10. 1994, povinný subjekt dále blíže specifikuje úvahy, jež ho vedly k volbě postupu při vyřízení žádosti, a to podle pomocných kritérií testu proporcionality. Pokud jde o zjištění stanoviska hlavního města Prahy i jeho vlivu na test proporcionality, povinný subjekt se k němu vyjádří v závěru tohoto podání.

Úvodem k následující pasáži ještě povinný subjekt uvádí, že za střetávající se právní principy považuje v daném případě ochranu soukromí ve smyslu článku 7 a článku 10 Listiny základních práv na straně jedné a právo veřejnosti na kontrolu nad hospodařením s veřejnými prostředky, které je založeno v článku 17 odst. 5 Listiny¹, na straně druhé. Mezi těmito dvěma principy je třeba provádět test proporcionality. Konkrétně pak povinný subjekt podrobuje testu proporcionality dvě možná řešení, a sice poskytnutí informace tak, jak ji žadatel vyžádal (tj. detailní informace o odměnách a plněních pobíraných konkrétním členem představenstva) na straně jedné, a poskytnutí souhrnné informace o odměnách všech členů představenstva na straně druhé. Tato řešení je třeba vzájemně porovnávat zvláště v rámci kritéria potřeby.

Kritérium vhodnosti

Aplikace kritéria vhodnosti znamená zjištění odpovědi na otázku, zda konkrétní zásah do základního práva (právního principu, v tomto případě ochrany soukromí) umožňuje dosáhnout sledovaný cíl. V první řadě je tedy potřeba pojmenovat sledovaný cíl, jímž je kontrola hospodaření s veřejnými prostředky (k tomu například nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/2016 i výše uvedená poznámka

---

¹ Pojmenování „právo na informace“ je zjednodušujícím označením, které však vytváří mylnou představu, že je dán apriorní zájem a ústavní právo veřejnosti na prolomení práva na soukromí v případě osob, jež se účastní veřejného života. To však z Listiny práv a svobod nevyplývá, právní principy je třeba chápat jako tzv. příkazy k optimalizaci, jež spolu v abstraktní rovině nekolidují, nicméně v konkrétních případech mohou být naplněny různou měrou, která je dána právě konkrétními okolnostmi daného případu.

Pražská plynárenská, a. s., zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 2337

pod čarou). Je tedy otázka, zda zjištění konkrétní odměny vyplácené určité osobě vede ke kontrole hospodaření s veřejnými prostředky. Povinný subjekt má za to, že tomu tak není, jelikož bez znalosti práce dané osoby, bez posouzení jejího nasazení, odpovědnosti a jejích kompetencí, jakož i konkrétních záležitostí, které byly řešeny v předmětném období, a přínosů, které v daném období měla konkrétní osoba pro „veřejný majetek“, získá žadatel právě pouze informaci o tom, jaká je odměna určité osoby. Nijak mu to ale neumožní kontrolu hospodaření s veřejnými prostředky, a tedy ani naplnění účelu zákona o svobodném přístupu k informacím.

V tomto bodě povinný subjekt odkazuje i na argumentaci ÚOOÚ, který poukazuje na nedostupnost informací o odměnách managementu konkurenčních subjektů. Nemožnost srovnání obdržené informace s konkurenčními společnostmi vede k dalšímu snížení její vypovídací hodnoty, a tedy i vhodnosti zásahu do ústavně chráněného práva na ochranu soukromí dotčené osoby.

Povinný subjekt k tomu uzavírá, že kritérium vhodnosti není splněno v případě poskytnutí informace o konkrétním členovi představenstva. Může být však částečně splněno v případě poskytnutí souhrnné informace o všech členech představenstva, jak vyplývá dále v rámci hodnocení kritéria potřeby.

Kritérium potřeby

Kritérium potřeby spočívá v porovnání postupu zasahujícího do základního práva s jinými opatřeními umožňujícími dosáhnout stejného cíle, avšak nedotýkajícími se základních práv a svobod. V tomto případě již však nemá smysl porovnávat poskytnutí informace o konkrétním členovi představenstva s úplným odmítnutím žádosti, resp. s jiným postupem, který se ochrany soukromí jednotlivce vůbec nedotkne. Souhrnná informace již byla poskytnuta, určité přibližné informace o soukromí jednotlivců z ní lze vyvodit. Je tedy potřeba, i v souladu s odůvodněním zrušujícího rozhodnutí ÚOOÚ, porovnat oba způsoby poskytnutí informace mezi sebou.

Pokud jde o poskytnutí souhrnné informace o všech členech představenstva, tak u něj platí z hlediska vhodnosti řada námitek uvedených v předchozí části, nicméně souhrnná informace je z hlediska dosažení požadovaného cíle nejen rovnocenná, ale ve skutečnosti dokonce hodnotnější než informace o konkrétním členovi představenstva. Souhrnnou informaci totiž lze zasadit do kontextu dalších povinně zveřejňovaných informací o povinném subjektu, a to zejména informací z účetních závěrek a z rozhodnutí o rozdělení zisku. Lze tak zjistit například poměr nákladů na vrcholný management ve vztahu k obratu společnosti, jejímu zisku, hodnotě dlouhodobého majetku apod. Lze i jednoduše vymezit rozsah kompetencí a odpovědnosti statutárního orgánu jako celku, neboť představenstvo odpovídá v akciové společnosti v konečném důsledku za vše a je rovněž oprávněno do všeho zasahovat. Jinými slovy, jelikož i ostatní dostupné informace o společnosti jsou poskytovány souhrnně za celou společnost nebo za určité segmenty (nikoli za konkrétní osoby), je mnohem vhodnější podávat i v oblasti odměňování souhrnné informace.

I z pohledu podané žádosti o informace existuje pouze malý rozdíl mezi oběma zvažovanými postupy. Žadatel požaduje konkrétní výši odměn jednoho člena představenstva, nicméně díky souhrnnému údaji v podstatě získal průměrnou výši odměny členů představenstva. Pakliže se konkrétní výše odchyluje od průměru, nevede znalost této odchylky nikterak blíže k dosažení kontroly nad hospodařením s veřejnými prostředky. Důvodem této odchylky je totiž zpravidla relativní význam rolí

jednotlivých členů představenstva, jejich osobnostní profil, vůdčí schopnosti, jakož i další faktory, jež žadatel ani veřejnost nejsou s to posoudit, a jejichž peněžní vyjádření nemá tudíž žádnou vypovídací hodnotu.

V rámci kritéria potřebnosti je nutné rovněž opakovat, že, jak potvrdil ve svých předchozích rozhodnutích i ÚOOÚ, kontrola hospodaření s veřejnými prostředky je v případě povinného subjektu zajišťována i řadou dalších instrumentů, jmenovitě činností výboru pro audit, dozorčí rady (která ponechává Ing. Janečkovi jeho funkci i systém odměňování navzdory tomu, že za dobu jeho funkce prošla několikerou změnou politického složení), zveřejňováním účetních závěrek a dalších údajů v souladu se zákonem o obchodních korporacích a se zákonem o účetnictví, povinným auditem, odpovědnostními mechanismy soukromého práva a prověřována je rovněž neustálou hospodářskou soutěží, v níž se povinný subjekt dlouhodobě pod vedením současného představenstva úspěšně prosazuje (což je jednoznačně patrné z každoročně zveřejňovaných účetních výkazů a výročních zpráv) a odvádí do rozpočtu hlavního města Prahy nemalé finanční prostředky. Lze tedy shrnout, že i díky propracovaným kontrolním mechanismům dopadajícím na povinný subjekt není kritérium potřebnosti splněno.

Nad rámec uvedeného povinný subjekt dodává, že i kdyby byl cíl či účel zákona identifikován jinak než jako „kontrola hospodaření s veřejnými prostředky“, a to například jako „diskuse veřejného zájmu“, již ve svém odvolání zmiňoval žadatel, budou závěry vztahující se k vhodnosti a potřebnosti totožné. Povinný subjekt má totiž za to, že má-li být veřejná diskuse cílem právní normy, pak se nejedná o diskusi postavenou na osobním osočování určitých osob či skandalizaci informací o jejich majetkových poměrech bez odpovídajícího kontextu, nýbrž se jedná o diskusi nad údaji s vypovídající hodnotou, z níž mohou vyplynout alespoň nějaké platné a odůvodněné závěry. Pouze taková diskuse má potenciál přispět k ochraně veřejného zájmu způsobem, který je hoden právní ochrany. Konečně, i ÚOOÚ ve výše uvedeném rozhodnutí týkajícím se Českého rozhlasu uvedl, že *„veřejná debata k otázce odměňování vedoucích pracovníků povinného subjektu může být vedena i bez znalosti jejich osobních údajů.“* I v tomto případě žadatel dokládá předloženými mediálními výstupy skutečnost, že je taková diskuse vedena.

Proporcionalita v užším slova smyslu

Z výše uvedeného vyplývá, že poskytnutí informace o konkrétním členovi představenstva nepřináší žadateli ani veřejnosti jako celku nic, co by přispělo k naplnění cíle a účelu zákonných ustanovení, na něž se žadatel odvolává. Naopak poskytnutí informace v rozsahu a struktuře, jak to požaduje žadatel, by znamenalo bezpochyby citelný zásah do základního práva konkrétní fyzické osoby – člena představenstva, což je doloženo absencí souhlasu člena představenstva, ale vyplývá to i z ustálené judikatury Ústavního soudu, jež v žádném případě nebagatelizuje právo jednotlivce na ochranu jeho soukromí a informací o majetkových poměrech a dalších okolnostech.

Z provedeného poměrování je tedy zjevné, že poskytnutí informace o konkrétním členovi představenstva nemůže projít testem proporcionality. Stejně tak při porovnání mezi poskytnutím informace o konkrétním členovi představenstva na straně jedné a poskytnutím souhrnné informace na straně druhé je zjevné, že test proporcionality svědčí ve prospěch souhrnné informace. Ta totiž přináší

současně vyšší míru naplnění „práva na informace“ i vyšší míru zachování práva jednotlivce na soukromí.

Povinný subjekt rovněž připomíná, že žadatel má prostřednictvím svých stranických kolegů působících v dozorčí radě povinného subjektu i v představenstvu jediného akcionáře povinného subjektu efektivní nástroj, jak zajistit veřejnou (politickou) kontrolu hospodaření povinného subjektu. I tato skutečnost nasvědčuje nesplnění kritéria potřeby i celého testu proporcionality.

I v případě, že by bylo poskytnutí konkrétní informace o konkrétní osobě považováno za vhodnější prostředek k dosažení účelu „práva na informace“, neobstál by takový postup při poměrování se zásahem do ústavní ochrany soukromí a osobnosti dotčené osoby. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu vyplývá, že informace o příjmech fyzické osoby jsou osobním údajem hodným ochrany. Ing. Pavel Janeček, jehož se žádost týká, vyjádřil opakovaně – naposledy písemnou zprávou z 6. října 2020 – svůj výslovný nesouhlas s poskytnutím údajů o své osobě. V témže dopisu vyjádřil souhlas s poskytnutím údajů v sumární (souhrnné) podobě. Konkrétní důvody neudělení souhlasu již povinný subjekt není povinen zkoumat, jelikož se jedná o údaje, na jejichž ochranu má fyzická osoba ústavou zaručené právo. Jejich narušení zcela konkrétním uveřejněním je zjevně nepřiměřené přínosu, jaký může mít taková informace pro žadatele či pro veřejnost.

Odůvodnění týkající se zjištění názoru hlavního města Prahy

Povinný subjekt považuje za potřebné nejprve správně popsat svůj vztah k hlavnímu městu Praze (dále také „HMP“). Předně hlavní město Praha je sice konečný nepřímý vlastník povinného subjektu, a to prostřednictvím společnosti Pražská plynárenská Holding a.s., nicméně samotné HMP nevlastní přímo žádné akcie povinného subjektu ani nevykonává působnost valné hromady, a tedy není ani na místě odkaz na ustanovení § 68 odst. 2 písm. h) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze. Rada HMP ve skutečnosti nevykonává u povinného subjektu žádnou působnost vymezenou pro některý orgán společnosti zákonem o obchodních korporacích. ÚOOÚ tak při formulaci svého doporučení vycházel z chybné premisy.

Názor Rady HMP, i kdyby byl formulován jakkoli autoritativně, by sám o sobě nebyl pro povinný subjekt závazný. Rada HMP ani nemá jakoukoli pravomoc určovat rozsah ústavní ochrany soukromí jednotlivce, ani určovat míru zájmu na kontrole hospodaření s veřejnými prostředky v městských společnostech. Naopak, Rada HMP svou činností sama hospodaření městských společností ovlivňuje a inkasuje od nich do městského rozpočtu dividendy.

Je třeba dodat, že pokud by Rada HMP pohlížela na test proporcionality odlišně než povinný subjekt, nebyl by povinný subjekt oprávněn přijmout její právní názor, jelikož předmětná otázka a odpověď na ni má objektivní povahu (s výjimkou možnosti dotčeného člena představenstva subjektivně se rozhodnout k poskytnutí svého souhlasu s poskytnutím údajů). V tom je zde dán rozdíl oproti

problematicke obchodního tajemství, jehož vymezení je dáno i subjektivním poměrem zúčastněných osob a mírou jeho aktivní ochrany ze strany vlastníka tajemství².

Povinný subjekt v této souvislosti upozorňuje, že jeho podřazení pod pojem „veřejná instituce“ ve smyslu ustanovení § 2 zákona č. 106//1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, znamená pro jeho fungování a postavení pouze to, že je jako povinný subjekt povinen vyřizovat žádosti o informace v souladu se zákonem. Nemění to však nic na jeho autonomii ve vztahu k akcionáři (kterým je Pražská plynárenská Holding a.s.) a ve vztahu k hlavnímu městu Praze jako ke konečnému vlastníkovi. Povinný subjekt není integrální součástí žádného subjektu veřejného práva. Uplatní se tedy v plném smyslu ustanovení § 1 odst. 1 občanského zákoníku, podle kterého je uplatňování soukromého práva nezávislé na uplatňování práva veřejného.

Povinný subjekt se přesto seznámil s dopisem žadatele primátorovi HMP, jakož i s dopisem člena rady HMP pana Zábranského žadateli. Povinný subjekt se rovněž seznámil s veřejně dostupnými pozvánkami a programy na zasedání Rady HMP i s usneseními Rady HMP. Na základě tohoto zjišťování dospěl povinný subjekt k závěru, že dotazování vůči HMP již fakticky proběhlo, avšak nebylo dosaženo žádného výsledku. Bylo zjištěno pouze to, že na úrovni členů Rady HMP probíhala příprava návrhů, které se problematiky týkaly (gesční radní je pan Zábranský jako radní pro oblast bydlení a transparency), nicméně ani po dvou letech trvání aktuální koalice nedospěla Rada HMP k jakémukoli rozhodnutí. Jediný udělený pokyn se týkal obecného přístupu, tj. instrukce, aby městské společnosti vyřizovaly žádosti o informace v souladu se zákonem. S tímto pokynem ovšem Rada HMP nespojila konkrétní instrukce a ani nestanovila okruh či rozsah informací, jež mají být poskytovány, tj. ponechala toto – v souladu se zákonem o obchodních korporacích – plně v kompetenci jednotlivých společností.

Z hlediska plynutí času je třeba upozornit, že žadatel se obrátil na primátora HMP již 11. srpna 2020. Od toho dne uplynuly k datu vydání tohoto rozhodnutí již více než tři měsíce, avšak jediná odpověď, která byla předložena, byl právě dopis gesčního radního, který zmínil ÚOOÚ ve svém rozhodnutí. Z toho je zřejmé, že Rada hl. m. Prahy, ač se s případem mohla seznámit prostřednictvím primátora (jenž za Radu jedná navenek), nezaujala k věci žádné stanovisko.

* * *

Poučení o opravném prostředku:

Proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací lze podle ustanovení § 16 odst. 1 InfZ ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat odvolání, které se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. O odvolání bude rozhodovat Úřad pro ochranu osobních údajů.

---

² I pro obchodní tajemství však platí, že za jeho ochranu je odpovědný statutární orgán obchodní společnosti, akcionář do této problematiky zasahovat nemůže.

Pražská plynárenská, a. s., zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 2337

Poučení:

Pokud žadatel s postupem při vyřizování žádosti o informace nesouhlasí, může podle § 16a odst. 1 InfZ podat stížnost do 30 dnů od doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu. O stížnosti bude rozhodovat Úřad pro ochranu osobních údajů.

Pražská plynárenská, a.s.

JUDr. Eliška Marciniková, Ph.D.

Právní odbor